

Wspomnienie o podpułkowniku Tadeuszu Rogowskim – lekarzu medycyny

Tadeusz Rogowski urodził się 31 stycznia 1933 r. w Wilnie jako trzeci syn Anieli i Feliksa. W pierwszą rocznicę swoich urodzin został osierocony przez ojca, który zmarł na zapalenie płuc. Matka pochłonięta pracą, wcześniej wdraża w życie synów obowiązki pomocy w domu. W okresie letnim dla podratowania domowego budżetu wysyła ich na wieś do pasania bydła. Wybuch wojny pogarsza trudną sytuację rodziny. Cierpią niedostatek, brakuje odpowiedniego ubrania zimowego, zwłaszcza obuwia. W 1946 r. w ramach repatriacji matka z synami przyjeżdża do Polski. Osiadają w Koszalinie.

Tadeusz zaległości w nauce nadrabia w przyspieszonym trybie. Następnie zaczyna uczęszczać do Liceum Ogólnokształcącego TPD. W wieku 17 lat podejmuje pracę w Centralnym Zarządzie Aptek w Koszalinie. Jest księgowym.

W 1953 r. zostaje powołany do wojska. Tutaj kończy Podoficerską Szkołę Radiotelegrafistów. Rok później po zdaniu egzaminu rozpoczyna naukę w Oficerskiej Szkole Felczerów, którą kończy w 1957 roku z wyróżnieniem. Staż pracy odbywa w Szpitalu MSWiA w Bydgoszczy na stanowisku inspektora sanitarnego. Jest ambitny, pracowity, chłonny wiedzy.

W 1959 r. w Łodzi zostaje otwarta Wojskowa Akademia Medyczna. Tam zdaje egzamin wstępny i kontynuuje studia, które kończy w roku 1965 także z wyróżnieniem. Otrzymuje skierowanie do pracy w Szpitalu MSWiA w Łodzi. Pracuje jako internista na Oddziale Chorób Wewnętrznych, który zostaje przekształcony w Klinikę Chorób Wewnętrznych Wojskowej Akademii Medycznej. W tym czasie zdobywa dwa stopnie specjalizacji z zakresu chorób wewnętrznych.

W roku 1978 zostaje przewodniczącym Wojskowej Komisji Lekarskiej. Funkcję tę piastuje aż do emerytury, tj. do 1992 r. Nadto przez 17 lat pracował w łódzkim Pogotowiu Ratunkowym pełniąc najczęściej dyżury nocne. Dyżurował również w izbie wytrzeźwień

W wiosce województwa sieradzkiego założył Ośrodek Zdrowia. Zwerbował do pracy w tym Ośrodku lekarzy specjalistów.

Od roku 1975 pracował w Spółdzielni Lekarzy Specjalistów, aż do końca 2017 r. Przez wiele lat był prelegentem Towarzystwa Wiedzy Powszechnej .

Odszedł na wieczną wartę 10 października 2022 r. po ciężkiej, nieuleczalnej chorobie, z którą zmagał się od kilku lat.

Był człowiekiem bardzo skromnym, cichym, wrażliwym i oddanym swoim pacjentom.

Odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Kawalerskim Krzyżem Odrodzenia Polski, Honorową Odznaką m. Łodzi, Srebrną Odznaką Zasłużony Popularyzator Wiedzy TWP, Odznaką Zasłużonego Działacza Ruchu Spółdzielczego i Odznaką za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia.

Jadwiga Rogowska

Panaceum 1-2/2023

Drodzy Państwo, w związku z cyklem wydawniczym w "Panaceum" nie publikujemy nekrologów. Zachęcamy do przygotowania wspomnień o Państwa bliskich - zarówno o tych, którzy odeszli niedawno, jak i tych, których nie ma z nami dłużej. Rocznicę są okazją do wspomnienia lekarzy, którzy odeszli na wieczny dyżur. Tekst wspomnienia nie powinien być dłuższy niż 4500 znaków ze spacjami. Do niego warto dołączyć zdjęcie i podesłać komplet na adres panaceum@oil.lodz.pl